

Autogram versus grafologie.

Každý projev, výsledek, pokrok lidské činnosti je hoden toho, aby byl zkoumán, zaznamenáván, archivován, hodnocen. Proto je tolik lidí, kteří se zabývají sběratelstvím, archivací všeho možného i nemožného.

Obohacují tím nejen sebe ale zachovávají hodnoty, které sebou lidská činnost nese.

Mezi tyto lidi patří samozřejmě i sběratelé autogramů. Každý jednotlivec, který se tímto zabývá, má své pohnutky a důvody, proč právě toho dělá. Možná například pocit, že má něco, co jiný nemá, zážitky ze situací, kdy tyto úlovky získal, vzpomínky na osobnost, se kterou se setkal, finanční hodnota sbírky a tak dále. Jistě jste sami nebo s jinými rozebírali toto téma.

Chtěl bych se podělit o možná trochu jinou pohnutku, která mě vede ke sbírání podpisů a rukopisů.

Zajímám se o tento druh sběratelství z grafologického hlediska. Mám stejné pocity z vlastnictví mých úlovků jako ostatní sběratelé, ale obohacuje mě též to, že mohu nahlédnout z části do nitra osobnosti člověka, po kterém zůstala stopa jeho činnosti - autogram, rukopis.

Tím se právě grafologie zabývá. Z písemného projevu je možné zjistit, a to celkem přesně, jakoby „psychologickou tvář člověka“.

V dnešní době se o grafologii dost mluví a v některých zemích plně využívá. Např. u přijímání nového pracovníka je běžné brát v úvahu grafologický rozbor písma uchazeče. Z jeho písma se dají zjistit vhodné nebo nevhodné vlastnosti týkající se profese.

Jiné využití je v kriminalistice, sociálních vztazích, pomáhá rozpoznat začínající psychické poruchy nebo nemoci.

Začíná se ale také hovořit o budoucnosti písemného projevu jako takového. V době počítačů a digitalizace se vlastní písemný projev omezuje.

Mnozí se zabývají otázkou, jaký význam bude mít např. podpis. (Možná o to více nás může těšit, že shromažďujeme tyto unikátní projevy lidských osobností.) Zatím ale lidé stále píšou, podepisují se a zanechávají tak stopy své osobnosti. A dnešní grafologie je na takové úrovni, že dokáže popsat osobnost pisatele.

Psaní je zautomatizovaný volní proces. Ve školním věku se učíme psát přesně podle školní předlohy.

Nacvičováním se náš pohyb stává mimovolním a automatizuje se. Nemusíme na něj již bezprostředně myslet.

Začínají se objevovat rozdíly mezi školní předlohou a osobitým projevem pisatele. A právě toto je podstata grafologického rozboru rukopisu.

Zkoumají se tyto rozdíly, grafologické znaky. Dlouhým vývojem zkoumání těchto znaků se dospělo k přesnému popisu psychologického významu.

Mezi důležité grafologické znaky, které se sledují a odhalují psychologickou tvář pisatele jsou např. sklon, tlak, rychlost, vázání, velikost,

šířka, spojitost atd. Každý znak má svůj psychologický význam. Úlohou grafologa je jakoby složit mozaiku ze souvisejících vlastností.

Zajímavé místo v grafologickém významu rukopisu má právě podpis. Sám o sobě nemá takovou vypovídající hodnotu, jako psaný text.

Přesto ledacos vypovídá o svém autorovi. Vaše sbírky autogramů by jistě obohatily komentáře, popisující vlastnosti autorů.

Ale o podpisech z tohoto pohledu snad příště.

J. Jánský

www.grafolog.cz

květen 2003